

Arrest

nr. 291 294 van 30 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 14 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, in het bijzijn van de voogd en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 21 november 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 27 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 2 oktober 2020 in Roemenië (Eurodac).

1.2. Op 13 januari 2021 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 14 december 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 15 december 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 27/11/2020
Overdracht CGVS: 26/05/2021

Jij had op 22 september 2022 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 14u08 tot 17u21, je werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Jouw voogd, mevrouw X en advocaat, Meester Jessen loco Meester Kalin, waren gedurende het ganse persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Jij, A.(...) A.(...) verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoen (Kuchi) origine te zijn. Je verklaart geboren te zijn in het dorp Abchakan in het district Puli Alam van de provincie Logar. Je ging twee jaar op onregelmatige tijden naar school. Je volgde ook 2,5 maand lessen aan de madrassa van de moskee van jouw dorp. Daarnaast zorgde je voor de schapen en speelde je cricket. Jouw moeder is nog in het dorp samen met jouw 3 broers en 4 zussen. Jouw vader werd zo'n 20 dagen voor de machtsovername door de taliban meegenomen.

Jij diende Afghanistan te verlaten vanwege problemen met de taliban. Op een dag werd jouw vader tegengehouden door de taliban. Ze vroegen hem naar zijn zoon, naar jou. Ze wilden dat jouw vader jou naar hen zou sturen zodat je je kon aansluiten bij hen. Jouw vader antwoordde hen dat hij hierover na moest denken en kwam naar huis. Jouw vader waarschuwde jou dat je in geen geval met iemand mee mocht gaan. De volgende dag kregen jullie een brief van de taliban. Hierin stond dat jouw vader zijn antwoord zou laten weten aan de taliban maar dit niet gedaan had. Jouw vader negeerde deze brief. De volgende dag ging je naar de moskee en zag je 6 personen staan. Ze zeiden: “misschien heb je wel vernomen wat we van je willen?”. Je zei van niet, hoewel je goed op de hoogte was. Je zei hen dat je eerst nog langs huis moest om jouw kleren op te halen alvorens je met hen mee zou gaan. Je vertelde thuis aan jouw vader wat er was gebeurd. Hij besloot jou binnen te houden. Zo'n 20 à 30 minuten later kwamen de veiligheidsdiensten naar het dorp en dienden de taliban te vertrekken. De veiligheidsdiensten achtervolgden de taliban naar Sra Ghondai en er brak een vuurgevecht uit. Hierbij kwamen er een aantal talibanleden om het leven. De volgende dag werd jouw vader er door de mullah van de moskee op aangesproken. Hij werd ervan beschuldigd een spion te zijn en de overheid te hebben verteld over de talibanaanwezigheid in het dorp. Jouw vader vertelde bij thuiskomst alles aan jouw moeder. Hierop vertelden jouw ouders jou dat er de dag voordien een vuurgevecht had plaatsgevonden en dat er verschillende taliban waren omgekomen. Jouw vader zei jou dat je niet ongerust diende te zijn maar dat je thuis diende te blijven. De dag na de begrafenis kwamen de taliban naar jullie huis. Jouw vader verstopte jou. De malik was ook aanwezig en zorgde ervoor dat de taliban jou en jouw familie niks aandeden. De malik zei dat je niet thuis was en dat ze later konden terugkeren. Hierop gingen de taliban met de malik weg. Later keerde de malik terug om met jouw vader te praten. Hij zei hem dat hij zijn zoon zo snel mogelijk weg moest sturen. Jouw vader organiseerde nog diezelfde dag jouw vertrek. Hij vertelde de chauffeur dat je ziek was en naar de stad moest gaan voor een behandeling. De volgende dag begeleidde jouw familie jou naar de stad. Daar werd je overgedragen aan een andere persoon en werd jouw vertrek richting Iran in gang gezet. Je reisde je via Turkije, Bulgarije naar Servië en Roemenië. Vandaar kwam je via Duitsland naar België. Op 21 november 2020 kwam je hier aan en op 27 november 2020 heb je hier een verzoek om internationale bescherming ingediend, als niet-begeleide minderjarige.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees je de taliban vanwege deze problemen. Daarnaast vrees je dat je problemen zal kennen vanwege jouw verblijf in België. Je vader werd kort voor de machtsovername door de taliban meegenomen en is sindsdien verdwenen.

Ter staving van jouw verzoek leg je de paspoorten van jouw moeder en zussen A.(...) en S.(...) en de taskara's (Afghaans identiteitsbewijs) van jouw moeder en zussen A.(...) en S.(...) neer. Jouw eigen taskara werd afgenomen door de politie in Bulgarije.

Op 11 oktober 2022 ontvangt het CGVS enkele opmerkingen m.b.t. de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt.

De reden waarom jij niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is omdat jouw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot jouw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

Wat betreft jouw verklaring dat jij Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en jij omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Hoewel je zelf het tegendeel beweert, blijkt uit objectieve informatie dat er in Logar en in Puli Alam een hoge graad van talibanaanwezigheid was (zie administratief dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat ze jou omwille van een tekort aan leden zouden hebben willen rekruteren. Rekrutering door de taliban is doorgaans ook gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Jij slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat de malik van het dorp actief rekruteerde voor de taliban, eerder integendeel. Na het vertrek van de taliban bij jou thuis waarschuwde hij jouw vader voor de gevolgen en raadde hij zelfs aan het land te verlaten (CGVS, p. 18).

Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouders en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. i.c. is dit niet het geval. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten. Zo is het opmerkelijk dat de taliban jouw vader uit het niks aanspreken over zijn zoon.

Jijzelf werd nooit door de taliban aangesproken (CGVS, p. 21) en niemand anders vroeg je om toe te treden tot de taliban. De malik of de dorpsouderen zeiden uit schrik niks over de taliban (CGVS, p. 24) en niemand uit het dorp durfde zich positief of negatief uit te laten over de taliban (CGVS, p. 21). Op school werd er niet over de taliban gesproken (CGVS, p. 27) en onderling onder de jongens in het dorp werd er evenmin over de taliban gesproken (CGVS, p.). Uit jouw verklaringen blijkt dat er zowel door de taliban als door de overheid geprobeerd werd het dorp te overtuigen van hun respectievelijke gelijk (CGVS, p. 20, 21). Uit informatie blijkt eveneens dat het voorkomt dat de taliban en andere opstandelingen minderjarigen inzetten in de strijd. Echter uit deze informatie blijkt dat er aan deze inzet een jarenlang proces van indoctrinatie voorafgaat. De kinderen en jongeren die worden ingezet door de taliban volgden reeds jarenlang religieuze lessen in madrassa's van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat jij in dergelijk proces zat. Uit jouw verklaringen blijkt dat de taliban soms spraken in de madrassa waar je 2.5 maand les volgde (CGVS, p. 14.). Echter geraak je niet verder dan vage en stereotype verklaringen over wat ze vertelden. Ze zouden gezegd hebben dat ze jihad voerden en dat de overheid en het leger ongelovigen waren (CGVS, p. 23). Meer kan je er niet over zeggen (CGVS, p. 23). Verder leerde je er de koran (CGVS, p. 14). Dit wijst er geenszins op dat je geïndoctrineerd werd. Je kan ook niet zeggen hoe ze jou en jouw vader probeerden te overtuigen van hun gelijk. Ze hebben slechts eenmaal jouw vader aangesproken en een brief gestuurd (CGVS, p. 22, 23). Hierbij dient te worden opgemerkt dat je zelf niet weet wat er juist in de brief stond (CGVS, p. 22). Hoewel je aangeeft dat de taliban nooit rechtstreeks met jou gesproken hebben verklaar je dat ze jou de dag volgend op de brief stonden op te wachten aan de moskee (CGVS, p. 18, 23). Je vroeg hierop of je alvorens met hen mee te gaan eerst nog langs huis mocht passeren om jouw kleren te gaan ophalen (CGVS, p. 18, 21, 23), wat ze ook toelieten. Het is opvallend dat de taliban jou zomaar naar huis laten terugkeren en jou hierdoor de kans geven te ontsnappen. Immers had jouw vader eerst mondeling en daarna na de brief niet geantwoord of gereageerd op hun vraag en was jouw vader niet bereid om jou naar hen te sturen. Men zou dan op z'n minst verwachten dat ze iemand met jou meesturen ter controle. Uit deze gang van zaken blijkt geenszins dat ze jou als target voor gedwongen rekrutering zouden (hebben) aanzien.

Het is bovendien ook niet aannemelijk dat de taliban jouw vader ervan zouden beschuldigen een spion te zijn. Immers blijkt uit uw verklaringen dat er in de buurt van uw dorp een grote bekende checkpoint ligt (CGVS, p. 24) en dat er regelmatig clashes plaatsvinden tussen de taliban en de overheid (CGVS, p. 9). Aan acties van de overheid op de taliban gaat er meestal enige voorbereiding vooraf en dat weten de taliban ook. Het is dan ook niet overtuigend dat de taliban jou of jouw vader gaan verdenken omdat het leger slechts 20 of 30 minuten nadat jij door de taliban werd aangesproken een actie tegen de taliban voert (CGVS, p. 18). Bovendien stonden de taliban zichtbaar bij de moskee. Indien ze niet gezien willen worden kan men verwachten dat ze omzichtiger te werk gaan en niet op klaarlichte dag bij de moskee staan. Bovendien is het opmerkelijk dat de mullah aan jouw vader vertelt dat de taliban hem als een spion beschouwen (CGVS, p. 18, 19) maar ze naar jouw huis komen om jou te zoeken (CGVS, p. 18, 24) en ze jouw vader verder ongemoeid laten op datzelfde moment (CGVS, p. 24). Mochten ze daadwerkelijk van mening zijn dat jouw vader hen verklikt had bij de overheid kan men verwachten dat ze dan al daadkrachtiger te werk gaan.

Daarnaast kan je ook niet vertellen wat er verder nog allemaal is gebeurd. Je weet niet of de taliban jou na hun eerste bezoek aan jou thuis nog komen zoeken zijn omdat je het land verlaten hebt (CGVS, p. 19, 25). Nochtans had de malik gezegd dat de taliban zouden mogen terugkeren en dat je dan thuis zou zijn (CGVS, p. 18). Je kan niks concreets zeggen over wat er nog zoal is gebeurd (CGVS, p. 19). Dit is merkwaardig. Het dient gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Hierdoor kan er redelijkerwijze van jouw familie worden verwacht dat ze jou inlichten over de recente situatie en ontwikkelingen of dat jij de nodige zaken navraagt (CGVS, p. 19, 10), nu deze informatie van belang kan zijn voor jouw verzoek om internationale bescherming. Bijkomend is het opmerkelijk dat, voor zover jij weet, er niks gebeurd is na jouw vertrek maar dat jouw vader meer dan een jaar later plots omwille van deze vroegere problemen meegenomen zou zijn door de taliban (CGVS, p. 19, 25). Overigens kan je over zijn verdwijning weinig tot niks vertellen. Jouw moeder zou niks kunnen vertellen hebben omdat ze overmand werd door emoties (CGVS, p. 19). Jouw zus zou vervolgens gewoon verteld hebben dat jouw vader werd meegenomen en heeft daarna het gesprek beëindigd (CGVS, p. 19). De malik zou jouw familie gezegd hebben zich geen zorgen te maken (CGVS, p. 19, 20). Deze vaststellingen komen de geloofwaardigheid evenmin ten goede, en er kan dan ook vermoed worden dat deze verdwijning niet geloofwaardig is.

Het CGVS stelde vast dat jouw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen.

Jij hebt dus niet aangetoond dat je een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4§2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet hebt. Het feit dat je een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. De kopieën van de paspoorten van jouw moeder en zussen A.(...) en S.(...) en de kopieën van hun taskara's tonen hoogstens hun herkomst en identiteit aan en deze worden hier niet betwist door het CGVS. Verder dragen ze niks bij aan jouw asielmotieven. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier).

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen een beperkt aantal correcties over de schrijfwijze van bepaalde namen en plaatsnamen en gaan niet over de kern van het relaas. Ze kunnen bovenstaande vaststelling inzake jouw asielmotieven niet in positieve zin ombuigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar

het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden.

ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en

ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”.

Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt.

Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging.

De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien brengt jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- "- Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen,*
- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, samenwerkingsplicht,*
- Schending van artikel 4 van Richtlijn 2004/83."*

Verzoeker licht toe als volgt:

“Verzoekende partij stelt dus onder andere dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de bepaling van artikel 4.3. van Richtlijn 2004/83.

Het artikel luidt als volgt:

[citaat voormeld artikel]

Het CGVS is van oordeel dat verzoekende partij op basis van zijn verklaringen geen beschermingsstatuut kan verkrijgen, quod non.

De identiteit en de herkomst van verzoekende partij wordt niet in twijfel getrokken doch het CGVS is van oordeel dat er geen gegronde vrees aannemelijk kon worden gemaakt.

2.1. Wat betreft de gegronde vrees in geval van terugkeer naar Afghanistan: de gedwongen rekrutering

Het CGVS baseert zich op algemene informatie om aan te tonen dat gedwongen rekrutering maar zelden voorkomt.

“Zelden” betekent evenwel dat gedwongen rekrutering wel effectief voorkomt en dat er dus geen reden is om te twijfelen aan de verklaringen van verzoekende partij.

Daarnaast is verzoekende partij ook van oordeel dat het CGVS redelijk moet blijven bij de beoordeling van de antwoorden die verzoekende partij heeft gegeven en moet rekening houden met de specifieke elementen van de persoon van verzoekende partij en de omstandigheden waarin hij zich bevond om alzo te oordelen of er al of niet een reëel risico is.

Er mag verwacht worden dat de vragen zijn aangepast aan zijn leeftijd en de antwoorden ook worden geïnterpreteerd rekening houdend met zijn leeftijd en de situatie waarin hij zich bevindt (vertrek al jaren geleden, opgelopen trauma's, reisweg...).

Gezien uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het CGVS met het geheel van deze elementen rekening heeft gehouden, is verzoekende partij van oordeel dat het middel gegrond is.

Indien bepaalde zaken uiteindelijk toch niet duidelijk zouden zijn of indien er meer concrete verklaringen zouden worden verwacht of indien bepaalde verklaringen voor een andere interpretatie vatbaar zouden zijn, moet hieromtrent duidelijkheid worden verkregen, alvorens die verklaringen of de eigen interpretatie van de verklaringen te gebruiken om een weigeringsbeslissing te nemen.

Uit de gegevens van het dossier blijkt niet dat het CGVS al deze elementen voldoende heeft betrokken in diens beslissing.

Verzoekende partij is nu nog maar 17 jaar oud en was 16 jaar oud op het moment van het persoonlijk onderhoud. Tijdens het persoonlijk onderhoud op DVZ was hij dus ook minderjarig.

Hij is toegekomen in België op 21.11.2020 op de leeftijd van 14 jaar. Op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan was hij aldus nog veel jonger.

Hij diende op die jonge leeftijd op basis van beslissingen van de anderen binnen de familie en om onder andere zijn leven te redden zijn thuisland waar hij is geboren en opgegroeid te verlaten. Dit is enorm traumatiserend voor een jongere op die leeftijd.

Gezien het reëel dreigement vanuit de taliban, werd beslist dat hij geen andere keuze had dan het land te verlaten.

Verzoekende partij had en heeft immers geen intentie om zich aan te sluiten bij de taliban. Verzoekende partij deelt de gedachten en de visies van de taliban niet. Verzoekende partij is tegen geweld en is voor de mensenrechten.

Verzoekende partij benadrukt dat hij het niet heeft over de andere gevallen die zich vrijwillig zouden hebben aangesloten bij de taliban. Er zullen wel vrijwilligers zijn geweest maar tot deze groep behoort verzoekende partij niet. Hij heeft verklaringen afgelegd over zijn individuele situatie.

Bovendien benadrukt verzoekende partij dat de taliban aanwezig was in zijn dorp en dat taliban ook dorpsgenoten waren.

Verzoekende partij haalt aan dat omdat de taliban ook dorpsgenoten zijn, moet de taliban geen beroep doen op één of ander familiaal, persoonlijk, sociaal netwerk. Dorpsgenoten die taliban zijn, gaan dus niet noodzakelijk via een specifiek netwerk te werk en spreken degenen die zij viseren rechtstreeks aan. Dit was ook het geval bij verzoekende partij.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS beweert, is het wel aannemelijk dat de taliban verzoekende partij niet heeft meegenomen en deze de mogelijkheid heeft gegeven om naar huis te gaan en kleren te verzamelen.

Immers, de malik komt tussen in deze zaak zoals ook blijkt uit zijn verdere verklaringen

Bovendien maken dorpsbewoners deel uit van de taliban. De dorpsbewoners weten wie ze zijn en waar ze wonen. De taliban is later ook langsgekomen bij het huis van verzoekende partij in aanwezigheid van de malik.

Het feit dat verzoekende partij maar een beperkte periode madrassa heeft gevolgd was geen reden om hem niet gedwongen te rekruteren.

*

Het middel is gegrond en aldus kan de motivatie van het CGVS niet worden weerhouden.

2.2. Wat betreft het feit dat de vader werd geacht een spion te zijn

Het CGVS motiveerde diens beslissing onder andere als volgt:

[citaat bestreden beslissing]

*

Verzoekende partij kan zich niet vinden in deze motivatie.

Het is door het feit dat de actie van het leger heeft plaatsgevonden 20 à 30 minuten nadat verzoekende partij door de taliban werd aangesproken dat zijn vader werd verdacht als zijnde een spion.

Het feit dat de taliban de vader niet heeft meegenomen toen ze bij zijn huis zijn gepasseerd, heeft te maken met de aanwezigheid van de malik. Het is juist door de aanwezigheid van de malik dat de vader niet werd meegenomen.

Verzoekende partij begrijpt dat vele aanvallen door de overheid gepland worden, maar dit betekent niet dat die allemaal een lange periode van planning vereisen.

Er worden ook aanvallen uitgevoerd met een planning die in een korte tijdspanne worden voorbereid zoals 20 à 30 minuten en ook in die tijdspannen worden uitgevoerd.

De motivatie van het CGVS kan niet worden weerhouden.

2.3. Wat betreft de kennis over de gebeurtenissen die zich later zouden hebben afgespeeld

Het CGVS motiveerde diens beslissing onder andere als volgt:

[citaat bestreden beslissing]

*

Verzoekende partij kan zich niet vinden in deze motivatie.

Verzoekende partij kan enkel de info geven waarover hij natuurlijk zelf beschikt.

Wat er dan ook allemaal gebeurd kan zijn geweest, werd niet meegegeven aan verzoekende partij.

Dit mag hem echter niet ten kwade worden genomen en mag alleszins geen argumentatie zijn in een weigeringsbeslissing.

De informatie die hij nog heeft van Afghanistan is natuurlijk zeer beperkt gezien zijn leeftijd bij vertrek en de Afghaanse cultuur in Afghanistan waar informatie niet wordt gedeeld met de kinderen en zeker niet op die leeftijd.

Daarnaast is de vader van verzoekende partij al meer dan een jaar geleden meegenomen geweest en is hij sindsdien spoorloos.

Hij heeft dit vernomen van zijn moeder en zus, maar ondertussen heeft hij met deze ook geen contacten meer. Ze waren toen zeer emotioneel.

Zijn zus heeft hij maar 1x kunnen spreken. Het is momenteel ook te risicovol om alleen over straat te wandelen als een jonge vrouw.

Zijn moeder heeft hij verschillende malen kunnen spreken maar ondertussen is er al minstens 5 maanden geen contact meer geweest omdat verzoekende partij haar niet kan bereiken.

Verzoekende partij spreekt haar via WhatsApp maar kan haar zo niet meer bereiken. De verbinding van het internet is slecht en zijn moeder moet zich begeven naar een specifieke bergachtige plaats in de hoop er een verbinding te kunnen hebben.

Tijdens de gesprekken die hebben plaatsgevonden met de moeder was de moeder van verzoekende partij zeer emotioneel waardoor zij hierover weinig kan vertellen.

Verzoekende partij heeft nog getracht zijn moeder te bereiken op andere manieren. Hij heeft via facebook accounts van neven die in een naburig dorp verblijven, aangeschreven doch tevergeefs. Deze accounts blijken offline te zijn.

Verzoekende partij kan dan ook nu geen bijkomende info toevoegen aan zijn dossier.

Daarnaast zorgt deze situatie er natuurlijk ook voor dat verzoekende partij helaas niet op de hoogte is van de financiële, sociale, humanitaire, familiale... situatie van zijn familie.

De periode tot voor 5 maanden heeft de moeder kunnen overleven met wat hulp van de malik van het dorp en het geld dat verzoekende partij heeft opgestuurd.

Verzoekende partij heeft gewerkt van mei 2020 tot ergens in augustus (studentenjob 2022). Daarna kon hij niet meer werken. Nu kon hij opnieuw werken (studentenjob 2023) en wil hij ook dit loon naar zijn familie sturen om alzo te kunnen overleven, als hij natuurlijk contacten met hen kan leggen.

*

Het middel is gegrond en aldus kan de motivatie van het CGVS niet worden weerhouden.

28. Wat betreft zijn profiel en de verwestering

Verzoekende partij heeft een specifiek profiel.

Verzoekende partij is nu nog maar 17 jaar oud en was 16 jaar oud op het moment van het persoonlijk onderhoud. Tijdens het persoonlijk onderhoud op DVZ was hij dus ook minderjarig.

Hij is toegekomen in België op 21.11.2020 op de leeftijd van 14 jaar. Op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan was hij aldus nog veel jonger.

Hij is als niet begeleide minderjarige gearriveerd in België en heeft een verzoek om internationale bescherming ingeroepen ingediend op 21.11.2020 en dit uit vrees voor de taliban.

Hij verblijft sindsdien in België en was nog eerder in Europa gearriveerd om België te bereiken. Hij verblijft dus al ruime tijd in Europa waar hij is gearriveerd als niet begeleide minderjarige op een jonge leeftijd. In deze periode heeft verzoekende partij zich goed aangepast en geïntegreerd in de Belgische maatschappij en heeft hij zich de Westerse normen en waarden eigen gemaakt. De uren dat hij kan werken als student, werkt hij ook.

Verzoekende partij is van oordeel dat dit gegeven al voldoende moet zijn om een beschermingsstatuut te verkrijgen. Ofwel zal hij gedwongen worden gerekruteerd ofwel zal hij als verwesterd, ongelovige, verrader... worden aanzien.

In ondergeschikt orde rechtvaardigt het geheel van de elementen van verzoekende partij (verblijf in het Westen voor geruime tijd, overname van de normen en waarden van het Westen, zijn levenswijze, jonge leeftijd bij vertrek en jonge leeftijd bij aankomst, namelijk 14 jaar ...) dat er een beschermingsstatuut moet worden toegekend.

Verzoekende partij volgt immers de levenswijze van de taliban niet:

- Alles is veranderd voor verzoekende partij. Het omgaan met vrouwen, mannen, omgaan met mensen... is veranderd; het is onmogelijk voor verzoekende partij om terug naar Afghanistan en onder het regime van de taliban te moeten leven.

- Hij gaat niet akkoord dat mensen, mannen of vrouwen, jongens of meisjes... worden geslagen. Hij gaat niet akkoord met het plegen van geweld tegenover eender wie.

- Hij wil muziek beluisteren die hij wil, zoals hij nu ook doet. Hij beluistert voornamelijk pashtou liedjes wat niet is toegestaan door de taliban.

- Verzoekende partij heeft sinds zijn aankomst steeds lessen en een opleiding gevolgd. Hij heeft ongeveer een jaar de OKAN lessen gevolgd. Hij heeft fabrieksmedewerker voeding gevolgd en zit nu in de 2de graad richting winkelhulp.

- Verzoekende partij heeft gewerkt in een pizzeria in 2022. In 2023 is hij ondertussen opnieuw kunnen beginnen werken in de pizzeria. Hij levert de pizza's met de fiets. Hij maakt bij de leveringen ook geen enkel onderscheid tussen de verschillende pizza's. Hieruit blijkt reeds dat die normen en waarden zoals opgelegd door de taliban, niet behoren tot de identiteit van verzoekende partij.

- Verzoekende partij doet aan sport, hij speelt voetbal en speelt ook cricket.

- Hij wil zelf kiezen of en welke baard hij wil laten staan, welke haarstijl hij heeft, welke kleren hij wil dragen... Hij draagt westerse kledij, heeft een kort haarkapsel, wat ook allemaal opnieuw niet toegelaten is door de taliban.

- Verzoekende partij heeft in België steeds een keuzevrijheid gehad. Deze keuzevrijheid kan en wil verzoekende partij nooit opgeven. Het leven is moeilijk en de vrijheid om te beslissen wat hij wanneer wil doen, hoe hij zich gedraagt ... wil hij behouden.

- Hij wil zelf beslissen of hij sociale media gebruikt en welke sociale media hij dan ook gebruikt. Tiktok, instagram, facebook, snapchat ... gebruik hij het meest. Dit is verboden door de taliban.

- Verzoekende partij heeft een vriendin, Aisha, al voor een periode van ongeveer 1 jaar. Het betreft wel een online relatie. Ze woont in Gent. Hij vindt dat iedereen het recht heeft om te beslissen wat voor een relatie deze wil en met wie hij dit wil. Deze relatie zou hij nooit mogen aangaan door de taliban en zou zelfs zorgen voor onredelijke, onaanvaardbare en disproportionele straffen.

Deze elementen zijn allemaal voldoende concreet en het CGVS dient hier dan ook rekening mee te houden.

Indien het CGVS hieromtrent bijkomende informatie wou of verwachtte, had het CGVS deze vraag eenvoudig, duidelijk en uitdrukkelijk kunnen stellen aan verzoekende partij.

Het is onredelijk en onaanvaardbaar om alle verantwoordelijkheid in de schoenen te schuiven van de verzoekende partij, een niet begeleide minderjarige die nu nog maar 17 jaar oud is.

Het CGVS heeft tevens zijn verplichtingen.

Indien het CGVS over bepaalde zaken onvoldoende informatie had, dan had het CGVS minstens een vraag moet stellen aan verzoekende partij.

In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij het middel geschonden heeft en in elk geval haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet weerhouden worden en het middel is ernstig en gegrond.

De bespreking van de bronnen van het CGVS

Het CGVS baseert zich op verschillende bronnen, doch de informatie die door het CGVS is aangehaald in de bestreden beslissing is niet voldoende.

*

Verzoekende partij verwijst naar volgende bronnen:

- UNDP, "Afghanistan: socio-economic outlook 2021-2022, averting a basic needs crisis", 2021 (te raadplegen via <https://www.undp.org/library/afghanistan-socio-economic-outlook-2021-2022-averting-basic-needs-crisis>);
- World Food Programme, "Afghanistan 'situation report'", 2 maart 2022 (te raadplegen via <https://reliefweb.int/report/afghanistan/wfp-afghanistan-situation-report-02-march-2022>);
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis questions and answers on human costs of sanctions, banking restrictions", 1 maart 2022 (geraadpleegd via <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-economic-roots-humanitarian-crisis-questions-and-answers-human-costs>);
- Nieuwsbericht WHO, 24 januari 2022, Afghanistan's health system is on the brink of collapse: urgent action is needed (geraadpleegd via <https://www.who.int/news-room/feature-stories/detail/afghanistan-s-health-system-is-on-the-brink-of-collapse-urgent-action-is-needed>);
- WHO, "Afghanistan emergency situation report", 23 december 2021 (geraadpleegd via <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-emergency-situation-report-issue-9-23-december-2021>);
- IFRC, "Revised Emergency Appeal, Afghanistan/drought", 10 april 2021 (geraadpleegd via <https://adore.ifrc.org>);
- United Nations Human Rights Council, "Situation of human rights in Afghanistan - report of the United Nations High Commissioner for Human Rights", forty-sixth session, 4 maart 2022 (hierna: A/HRC/49/24) (geraadpleegd via <https://reliefweb.int/report/afghanistan/situation-human-rights-afghanistan-report-united-nations-high-commissioner-human>);
- het arrest van Uw Raad van 31.03.2022 - RvV 270.813 waarin ook bovenstaande bronnen worden besproken;
- Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van maart 2022, p. 310 (geraadpleegd via <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/03/28/algemeen-ambtsbericht-afghanistan-maart-2022>);
- Nansen, Volgend verzoek, machtsovername Taliban, Afgaanse man (geraadpleegd via <https://nansen-refugee.be/nl/2021/11/09/volgend-verzoek-machtsovername-taliban-afgaaanse-man/>);
- NANSEN NOTE 2 - 22 van 23 juni 2022, Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers (geraadpleegd via <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/220616-NANSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>);
- "Eén jaar na de val van Kaboel: hoe gaat het leven in Afghanistan onder "Taliban 2.0"?", van 14.08.2022, geraadpleegd op 15.01.2023 via <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/08/11/een-jaar-na-de-val-van-kaboel-taliban-2-0-lijken-wel-erg-veel/> waarin wordt vastgesteld:
 - Steeds meer gezinnen verkopen hun dochters uit wanhoop.
 - Er zijn schrijnende tekorten aan voedsel, medicijnen en brandstof en meer dan de helft van de bevolking (volgens sommige bronnen tot 80 procent) lijdt honger.
 - IS voert het voorbije jaar steeds meer aanslagen uit tegen de sjiitische minderheden, tegen soennieten of tegen religieuze minderheden.
 - Taliban laten opnieuw toplui van terreurnetwerk toe Al Qaeda toe.
 - Taliban steunt op het extremistische Haqqani-netwerk.
 - Media wordt lastiggevalen zodat deze er zelfs mee stoppen en is een strenge en overdreven vorm van censuur
 - Elke vorm van protest wordt de kop ingedrukt, zelfs met geweld.
 - ...

- Nota van Nansen van 18.10.2022 "Asiel – Afghanistan: kwaliteit van het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming", te raadplegen via de link <https://nansen-refugee.be/nl/2022/10/18/asiel-afghanistan-kwaliteit-van-het-onderzoek-naar-de-nood-aan-internationale-bescherming/>
- Artikel van 7.12.2022, Eerste openbare executie sinds taliban opnieuw aan de macht zijn in Afghanistan, <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/12/07/eerste-openbare-executie-sinds-taliban-opnieuw-aan-de-macht-is/>, geraadpleegd op 15.01.2023

*

Verzoekende partij stelt vast dat het CGVS vooreerst verwijst naar het rapport EASO AFGHANISTAN. COUNTRY FOCUS rapport van januari 2022, geraadpleegd via https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf is.

Dit rapport is evenwel niet alleen niet volledig, maar bovendien bevat dit rapport informatie in het voordeel van verzoekende partij.

In het EASO COI Afghanistan rapport van januari 2022 wordt aangegeven dat er een groot gebrek aan informatie is over de situatie in het land en over de bedoelingen van de taliban. Het rapport geeft duidelijk aan dat Afghanistan zich in een overgangperiode bevindt en de situatie zeer onstabiel blijft (EASO COI Afghanistan januari 2022, p. 9). Het rapport benadrukt dat het, wegens beperkte onderzoeksmogelijkheden, slechts voorlopige bevindingen bevat over de wijze waarop de taliban zich hebben gemanifesteerd sinds de machtsovername in Kaboel en dat er verder niet wordt geanalyseerd of deze bevindingen representatief zijn voor de bedoelingen van de leiding van de taliban, noch voor de toekomst. Voorts geeft het rapport ook aan dat om deze reden de aangetoonde veiligheidsincidenten en -trends niet als een exhaustieve beschrijving van de huidige situatie mogen beschouwd worden. Verder valt te lezen dat een groot aantal internationale en lokale journalisten geëvacueerd of gevlucht zijn en dat media en journalisten die in Afghanistan actief gebleven zijn, zich ondertussen aan de nieuwe werkomstandigheden onder het taliban-regime zouden aangepast hebben waardoor de beschikbaarheid van bronnen ter plaatse en relevant open bronnenmateriaal zeer beperkt is. Vooral de verslaggeving over gebeurtenissen in andere gebieden dan Kaboel was schaars (EASO COI Afghanistan januari 2022, p.9-10).

Uit het EASO COI Afghanistan januari 2022 (p. 11 ev.) rapport blijkt dat een aantal belangrijke bronnen gestopt zijn met het publiceren of bijwerken van (openbaar) materiaal dat voorheen van belang was voor het opstellen van rapporten over Afghanistan, zoals:

- Reports on protection of civilians in armed conflict by the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA),
- Report of the Office of the High Commissioner of Human Rights (OHCHR)
- United States Department of Defense's (USDOD) Reports on Enhancing Security and Stability in Afghanistan...

The Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) is ook een bron die vaak gebruikt werd door EASO bij het opstellen van eerdere COI-rapporten. ACLED gaat weliswaar door met het coderen van gebeurtenissen, maar ondervindt toenemende moeilijkheden bij het vinden van bronmateriaal.

De Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC) legde op 18 september 2021 een verklaring af waarin de leden aangaven dat ze hun functie niet konden uitoefenen omdat alle kantoren door taliban-strijders "bezet" waren. Voorts, verklaarde de AIHRC dat zij belemmerd werd in de uitoefening van haar taken omdat zij er weinig vertrouwen in had dat de de-factoregering het mandaat van de AIHRC of de vrouwelijke personeelsleden zou respecteren (EASO COI Afghanistan januari 2022, p.11).

Uit het geheel van wat voorafgaat, volgt dat de voorgelegde rapporten uiterst zorgvuldig gelezen moeten worden en met de nodige terughoudendheid. Uit de bestreden beslissing van het CGVS blijkt geenszins in welke mate zij rekening heeft gehouden met voormelde kritische bemerkingen opgenomen in het rapport op basis waarvan zij haar beoordeling van de humanitaire situatie in Afghanistan in het licht van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet steunt.

*

Het staat bovendien vast dat de Afgaanse economie ingestort is. Een heel complex sociaal en economisch systeem is stilgevallen vanwege de plotse machtsovername door de taliban na een decennialang gewapend conflict, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de opschorting van niet-humanitaire hulpstromen en sancties, de droogte en strenge winters, de covid19-pandemie, de verlamming van het bankwezen en het financiële stelsel, maar ook wegens gedragingen van de de-facto-overheid.

Sinds 15 augustus 2021 zijn op alle vlakken de burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele rechten van de bevolking van Afghanistan achteruitgegaan. (A/HRC/49/24, p.12).

De taliban hebben sinds de machtsovername in augustus 2021 willekeurig arrestaties uitgevoerd van onder andere journalisten en voormalige regeringsfunctionarissen, alsook deze personen aangevallen. Er zijn ook uithuiszettingen bezig, waarvan het niet duidelijk is op welke schaal dit gebeurt.

Ze hebben een beleid en praktijken opgelegd die een schending betekenen van de rechten van vrouwen en meisjes op onderwijs, werkgelegenheid, gezondheid en bewegingsvrijheid, naast andere basisrechten. Alhoewel de-factoregering een minister van justitie, een procureur-generaal en rechters benoemd heeft, heerst er een juridisch vacuüm waardoor het geenszins duidelijk is welke regels door de Afghaanse burgers moeten gerespecteerd worden. Ze hebben weliswaar een amnestie afgekondigd voor al de personen die voorheen met de Afghaanse regering hebben gewerkt, met buitenlandse regeringen of bedrijven, doch blijkt dat dit in de praktijk niet nageleefd wordt. Dit heeft aanleiding gegeven tot een grootschalige “braindrain”.

De Verenigde Naties hebben hun humanitaire operaties in het hele land voortgezet na de machtsovername door de taliban, niettemin is er een aanzienlijke stijging van het aantal incidenten waarvan zij het slachtoffer zijn.

Er heerst een grote instabiliteit.

Al deze elementen samengenomen hebben ook nog een ontwrichtend effect gehad op de reeds precare Afghaanse economie.

De internationale gemeenschap heeft economische acties ondernomen in navolging van specifieke gedragingen van een rebellengroep, die heden de feitelijke regering van Afghanistan vormt.

Dit doet de internationale gemeenschap niet lichtzinnig. Dit doet de internationale gemeenschap omdat het gedrag, de normen, de waarden, het beleid... van de taliban onaanvaardbaar zijn.

Het is de taliban die de oorzaak hiervan is (actor).

De mensen die nood zullen hebben aan humanitaire hulp in 2022 is gestegen met 30,4% ten opzichte van 2021 en zal neerkomen op meer dan 24 miljoen mensen.

Het staat dan ook vast dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Afghanistan terecht zal komen in een situatie van extreme armoede waar hij niet in diens elementaire levensbehoeften kan voorzien.

Het CGVS verwijst daarnaast naar het meer recente rapport van EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022 waaruit zou moeten blijken dat dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen, het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor, quod non.

Dit rapport verandert niets aan de bovenstaande kritieken op het rapport van januari 2022. De kritieken blijven overeind.

Er is immers op dit punt geen bijkomende bron die van na het rapport van januari 2022 dateert die is opgenomen in het rapport van EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022.

Verzoekende partij verwijst onder andere naar pagina 80 naar de titel “Individuals perceived as Westernised” omdat verzoekende partij ervan uitgaat dat dit ook de passage is waarop het CGVS zich baseert. De uiteenzetting in het rapport baseert zich op volgende bronnen:

- COI query on westernization

Dit betreft een rapport van 02.09.2020 en dus van voor de machtsovername door de Taliban.

Dit rapport kan dan ook moeilijk als een betrouwbare bron worden beschouwd voor de situatie heden ten dage en wijzigt alleszins niets aan de argumenten en de kritiek hierboven.

- Society-based targeting, 8.2, 8.10

Dit betreft een rapport van december 2017 en dus van meer dan 5 jaar geleden en dus in elk geval ook al van voor de machtsovername door de taliban.

Dit rapport kan dan ook moeilijk als een betrouwbare bron worden beschouwd voor de situatie heden ten dage en wijzigt alleszins niets aan de argumenten en de kritiek hierboven.

- Country Focus 2022, 2.1

Dit betreft het rapport van januari 2021 zoals reeds hierboven besproken en bekritiseerd en waarvan geoordeeld moet worden dat deze onvoldoende informatie die up to date is en die betrouwbaar is, bevat (zie supra).

Daarnaast wordt in het rapport van EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022 zelf vermeld dat op het moment van het schrijven van het rapport er nog steeds veranderingen zijn en de situatie niet is gestabiliseerd, waardoor het moeilijk is om tot bepaalde conclusies te komen. Hierbij wordt al aangekaart (p. 49 van het rapport):

- De status van regelgeving en gedrag van de taliban is op dit moment moeilijk te beantwoorden met zekerheid.*

- Het gedrag van de taliban is moeilijk te voorspellen maar gezien de winst aan macht en territoriale controle lijkt dat vroegere profielen die een risico liepen, nog meer een risico lopen.*

Dat mensen die terugkeren naar Afghanistan problemen ondervonden, blijkt bovendien duidelijk uit het rapport die voorbeelden heeft aangekaart. Het CGVS kan niet uitsluiten dat dit heden ten dage niet een algemene situatie is geworden en dat deze personen niet in gevaar zijn.

- Er zijn beperkingen in de informatie die doorstroomt en dan ook nog eens of de informatie die dan al doorstroomt betrouwbaar is.*

- De perceptie van de taliban en de behandeling van de taliban van mensen die Afghanistan hebben verlaten is onzeker.

Dit geldt dan natuurlijk tevens en des te meer voor de terugkeerders uit het Westen.

Verzoekende partij verwijst ook nog naar het rapport van Nansen van 23.06.2022: op pagina 17 wordt vermeld:

[citaat voormelde bron]

*

Het rapport COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 wijzigt eveneens niets aan de vaststellingen dat onvoldoende actuele, onvoldoende betrouwbare, onvoldoende up to date informatie aanwezig is. Ook het rapport van Nansen van 23.06.2022 concludeert dat de COI Focus van 5 mei 2022 op zichzelf niet voldoende is voor een beoordeling in individuele dossiers en dat het CGVS bijkomende nauwkeurige en actuele informatie zal moeten inbrengen in elk individueel dossier om tot een zorgvuldige beoordeling te kunnen komen.

*

Ook wat betreft de andere rapporten kan niet anders dan hetzelfde te oordelen en de rapporten aldus onvoldoende zijn.

Verzoekende partij verwijst dan ook naar de recente Nota van Nansen van 18.10.2022 "Asiel – Afghanistan: kwaliteit van het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming", te raadplegen via de link <https://nansen-refugee.be/nl/2022/10/18/asiel-afghanistan-kwaliteit-van-het-onderzoek-naar-de-nood-aan-internationale-bescherming/>

In deze nota analyseert NANSEN zowel het onderzoek van het CGVS naar de nood aan bescherming van personen die Afghanistan ontvluchten als de risico's bij terugkeer naar Afghanistan.

Deel I van de nota focust op het onderzoek van het CGVS in Afghaanse dossiers. Hieruit blijkt dat er een beperkte invulling door het CGVS wordt gegeven aan de samenwerkingsplicht en het gebruik van beschikbare middelen om relevant bewijs te verzamelen, inclusief waar nodig ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming onvoldoende is. In het bijzonder blijkt dat het onderzoek naar en beoordeling van de nood aan bescherming van Afghaanse verzoekers niet zichtbaar steunt op nauwkeurige en actuele informatie uit verschillende bronnen.

De kritieken zoals was opgenomen hierboven zijn aldus nog steeds actueel en worden verder ondersteunt door deze nota, ook wat betreft de andere rapporten die zijn bijgebracht door het CGVS, zeker gezien deze nota ook dateert van na alle rapporten die zijn bijgebracht door het CGVS.

Zo vermeldt pagina 18 van de nota van Nansen:

[citaat voormelde bron]

Op pagina 16 van de nota van Nansen, is dan nog te lezen:

[citaat voormelde bron]

Deze bemerkingen zijn up to date en actueel en relevant.

*

Deel II van de nota bespreekt de risico's bij terugkeer naar Afghanistan.

Volgens NANSEN kan op basis van de onderzochte informatie worden aangenomen dat er sinds de machtsovername door de taliban hoogst waarschijnlijk geen of nauwelijks mensen gedwongen zijn teruggekeerd naar Afghanistan vanuit Europa.

In de nota wordt tevens aangehaald dat de situatie onder de taliban in Afghanistan sterke gelijkenissen met de situatie onder Al-Shabaab in Somalië (p. 44):

[citaat voormelde bron]

Een aanpassing aan de stikte interpretatie van de Islamitische waarden en normen door de taliban is onmogelijk voor verzoekende partij die in België is toegekomen als niet begeleide minderjarige.

*

In casu heeft verzoekende partij een risicoprofiel (supra) minstens zijn er risico verhogende factoren.

Alle elementen tezamen moeten in overweging worden genomen omdat deze tezamen juist aantonen dat verzoekende partij een zeker risicoprofiel, minstens verschillende risico verhogende factoren heeft.

Verzoekende partij heeft bovendien niet gehandeld conform de islamitische geloofsleer zoals zeer strikt geïnterpreteerd door de taliban.

Gezien bovendien de taliban niet kan beschouwd worden als een actor van bescherming, dient dan ook aan verzoekende partij het statuut van vluchteling te worden toegekend.

*

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat het middel ernstig en gegrond is.

Tweede middel: Weigering van de subsidiaire beschermingsstatus: schending van artikel 48/4, Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt:
[citaat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet]

*

De kritiek hierboven onder de titel “De bespreking van de bronnen van het CGVS”), blijft dan ook hier volledig overeind. Verzoekende partij verwijst naar de uiteenzetting die hier als hernomen moet worden beschouwd.

Er is en blijft een groot gebrek aan informatie over de situatie in het land en over de bedoelingen van de taliban. Een aantal belangrijke bronnen zijn gestopt zijn met het publiceren of bijwerken van (openbaar) materiaal dat voorheen van belang was voor het opstellen van rapporten over Afghanistan...

De voorgelegde rapporten moeten uiterst zorgvuldig gelezen worden en met de nodige terughoudendheid. Het staat bovendien vast dat de Afghaanse economie ingestort is. Een heel complex sociaal en economisch systeem is stilgevallen vanwege de plotse machtsovername door de taliban na een decennialang gewapend conflict, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de opschorting van niet-humanitaire hulpstromen en sancties, de droogte en strenge winters, de covid19-pandemie, de verlamming van het bankwezen en het financiële stelsel, maar ook wegens gedragingen van de de-facto-overheid.

Sinds 15 augustus 2021 zijn op alle vlakken de burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele rechten van de bevolking van Afghanistan achteruitgegaan. (A/HRC/49/24, p.12).

De taliban hebben sinds de machtsovername in augustus 2021 willekeurig arrestaties uitgevoerd van onder andere journalisten en voormalige regeringsfunctionarissen, alsook deze personen aangevallen. Er zijn ook uithuiszettingen bezig, waarvan het niet duidelijk is op welke schaal dit gebeurt. Ze hebben een beleid en praktijken opgelegd die een schending betekenen van de rechten van vrouwen en meisjes op onderwijs, werkgelegenheid, gezondheid en bewegingsvrijheid, naast andere basisrechten. Alhoewel de-factoregering een minister van justitie, een procureur-generaal en rechters benoemd heeft, heerst er een juridisch vacuüm waardoor het geenszins duidelijk is welke regels door de Afghaanse burgers moeten gerespecteerd worden. Ze hebben weliswaar een amnestie afgekondigd voor al de personen die voorheen met de Afghaanse regering hebben gewerkt, met buitenlandse regeringen of bedrijven, doch blijkt dat dit in de praktijk niet nageleefd wordt. Dit heeft aanleiding gegeven tot een grootschalige “braindrain”.

De Verenigde Naties hebben hun humanitaire operaties in het hele land voortgezet na de machtsovername door de taliban, niettemin is er een aanzienlijke stijging van het aantal incidenten waarvan zij het slachtoffer zijn.

Er heerst een grote instabiliteit.

Al deze elementen samengenomen hebben ook nog een ontwrichtend effect gehad op de reeds precare Afghaanse economie.

De internationale gemeenschap heeft economische acties ondernomen in navolging van specifieke gedragingen van een rebellengroep, die heden de feitelijke regering van Afghanistan vormt.

Dit doet de internationale gemeenschap niet lichtzinnig. Dit doet de internationale gemeenschap omdat het gedrag, de normen, de waarden, het beleid... van de taliban onaanvaardbaar zijn.

Het is de taliban die de oorzaak hiervan is (actor).

De mensen die nood zullen hebben aan humanitaire hulp in 2022 is gestegen met 30,4% ten opzichte van 2021 en zal neerkomen op meer dan 24 miljoen mensen.

Het staat dan ook vast dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Afghanistan terecht zal komen in een situatie van extreme armoede waar hij niet in diens elementaire levensbehoeften kan voorzien.

*

Tot slot verwijst verzoekende partij nog bijkomend naar volgende passages uit het rapport van Nansen van 23.06.2022:

- p.4 :

[citaat voormelde bron]

- p. 21 : “2.4. Conclusie

[citaat voormelde bron]

- Op pagina's 21-24 worden de COI Focus van het Cedoca ook bekritiseerd door Nansen, en dit voornamelijk op het vlak van de bronnen die werden gebruikt die transparant, betrouwbaar, relevant, accuraat en up to date moeten zijn, wat niet het geval is, en dat er mogelijks sprake is van ‘round tripping’ of ‘false corroboration

- Tot slot verwijst verzoekende partij ook nog naar de passage p. 24 meer specifiek met betrekking tot de COI Focus van Cedoca:

[citaat voormelde bron]

De nota van Nansen van 18.10.2022 bevestigt in feite bovenstaande vaststellingen (supra) en blijft de conclusies van het CGVS bekritisieren gezien deze onder andere zijn gebaseerd op te weinig, onvoldoende actuele, onvoldoende accurate, onvoldoende relevante, te beperkte.... bronnen (supra).

Het middel is ernstig en gegrond.

*

Wat betreft de situatie familie

Verzoekende partij verblijft al lange tijd buiten Afghanistan als niet-begeleide minderjarige.

De vader van verzoekende partij is nog steeds spoorloos.

Zijn zus heeft hij maar 1x kunnen spreken. Het is momenteel ook te risicovol om alleen over straat te wandelen als een jonge vrouw.

Zijn moeder heeft hij verschillende malen kunnen spreken maar ondertussen is er al minstens 5 maanden geen contact meer geweest omdat verzoekende partij haar niet kan bereiken.

Verzoekende partij spreekt haar via WhatsApp maar kan haar zo niet meer bereiken. De verbinding van het internet is slecht en zijn moeder moet zich begeven naar een specifieke bergachtige plaats in de hoop er een verbinding te kunnen hebben.

Verzoekende partij heeft nog getracht zijn moeder te bereiken op andere manieren. Hij heeft via facebook accounts van neven die in een naburig dorp verblijven, aangeschreven doch tevergeefs. Deze accounts blijken offline te zijn.

Dit heeft als gevolg dat verzoekende partij niet op de hoogte is van de financiële, sociale, humanitaire, familiale... situatie van zijn familie.

De periode tot voor 5 maanden heeft de moeder kunnen overleven met wat hulp van de malik van het dorp en het geldt dat verzoekende partij heeft opgestuurd.

Verzoekende partij heeft gewerkt van mei 2020 tot ergens in augustus (studentenjob 2022). Daarna kon hij niet meer werken. Nu kon hij opnieuw werken (studentenjob 2023) en wil hij ook dit loon naar zijn familie sturen om alzo te kunnen overleven, als hij natuurlijk contacten met hen kan leggen.

Het netwerk waarop hij nu heden ten dage kan steunen, is onzeker.

De situatie in Afghanistan verslechtert dagelijks. Het gaat zelfs zo slecht in Afghanistan dat families dochters verkopen om te kunnen overleven, en dus enkel om eten te kunnen kopen of dat mannen hun nieren verkopen.

Minstens valt verzoekende partij dan ook onder de voorwaarden om de subsidiaire bescherming toegekend te krijgen.

Het middel is ernstig en gegrond."

2.1.2. In een aanvullende nota van 25 april 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van Cedoca van 13 september 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van Cedoca van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city. Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "Afghanistan: Targeting of Individuals" van augustus 2022;
- het EUAA-rapport "Country Guidance: Afghanistan" van april 2022.

2.1.3. In een aanvullende nota van 4 mei 2023 gaat verzoeker verder in op de algemene situatie in Afghanistan onder punten 1 tot 3. Hij brengt in punten 4 en 5 volgende documenten ter kennis met betrekking tot zijn profiel en nieuwe elementen:

"3. Stageovereenkomst voor leerlingen in de aanloopfase – CDO Noorderkempen – Afridi Express

4. Arbeidsovereenkomst voor studenten Afridi Express

5. Arbeidsovereenkomst voor studenten Noord-Limburg Open Atelier vzw van 04.04.2022

6. Loonstroken

7. Foto's

8. Medisch dossier

9. Verklaring van JAC Turnhout - CAW De Kempen

10. Verklaring zaakvoerder Afridi Express BV".

Hij besluit als volgt:

“Deze opgesomde elementen tezamen met deze opgesomd in het verzoekschrift, maken duidelijk dat het aanpassingsvermogen van verzoekende partij te beperkt zal zijn en het risico is te groot dat hij zich bepaalde gedragingen eigen heeft gemaakt die hem negatief in de aandacht brengen in het traditionele Afghanistan. Dit geldt des te meer gelet op het repressieve beleid van de taliban dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft.

In elk geval zijn al deze stukken van belang omdat deze stukken bijkomend aantonen dat verzoekende partij een zeker risicoprofiel, minstens verschillende risico verhogende factoren heeft en door de taliban als verwesterd zal worden beschouwd, minstens zo zal kunnen worden beschouwd.

Verzoekende partij heeft bovendien niet gehandeld conform de islamitische geloofsleer zoals geïnterpreteerd door de taliban.

Gezien bovendien de taliban niet kan beschouwd worden als een actor van bescherming, dient dan ook aan verzoekende partij het statuut van vluchteling te worden toegekend.

Verzoekende partij verzoekt Uw Raad om deze stukken en argumenten aan het dossier toe te voegen en deze te betrekken in Uw beraad gezien deze stukken het standpunt van verzoekende partij verder ondersteunen.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Allereerst verwijst de Raad naar de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat er wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen over zijn gedwongen rekrutering, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: *“Wat betreft jouw verklaring dat jij Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en jij omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>*

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Hoewel je zelf het tegendeel beweert, blijkt uit objectieve informatie dat er in Logar en in Puli Alam een hoge graad van talibanaanwezigheid was (zie administratief dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat ze jou omwille van een tekort aan leden zouden hebben willen rekruteren. Rekrutering door de taliban is doorgaans ook gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Jij slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat de malik van het dorp actief rekruteerde voor de taliban, eerder integendeel. Na het vertrek van de taliban bij jou thuis waarschuwde hij jouw vader voor de gevolgen en raadde hij zelfs aan het land te verlaten (CGVS, p. 18).

Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. i.c. is dit niet het geval. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten. Zo is het opmerkelijk dat de taliban jouw vader uit het niks aanspreken over zijn zoon. Jijzelf werd nooit door de taliban aangesproken (CGVS, p. 21) en niemand anders vroeg je om toe te treden tot de taliban. De malik of de dorpsouderen zeiden uit schrik niks over de taliban (CGVS, p. 24) en niemand uit het dorp durfde zich positief of negatief uit te laten over de taliban (CGVS, p. 21). Op school werd er niet over de taliban gesproken (CGVS, p. 27) en onderling onder de jongens in het dorp werd er evenmin over de taliban gesproken (CGVS, p.). Uit jouw verklaringen blijkt dat er zowel door de taliban als door de overheid geprobeerd werd het dorp te overtuigen van hun respectievelijke gelijk (CGVS, p. 20, 21). Uit informatie blijkt eveneens dat het voorkomt dat de taliban en andere opstandelingen minderjarigen inzetten in de strijd. Echter uit deze informatie blijkt dat er aan deze inzet een jarenlang proces van indoctrinatie voorafgaat. De kinderen en jongeren die worden ingezet door de taliban volgden reeds jarenlang religieuze lessen in madrassa's van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat jij in dergelijk proces zat. Uit jouw verklaringen blijkt dat de taliban soms spraken in de madrassa waar je 2.5 maand les volgde (CGVS, p. 14.). Echter geraak je niet verder dan vage en stereotype verklaringen over wat ze vertelden. Ze zouden gezegd hebben dat ze jihad voerden en dat de overheid en het leger ongelovigen waren (CGVS, p. 23). Meer kan je er niet over zeggen (CGVS, p. 23). Verder leerde je er de koran (CGVS, p. 14). Dit wijst er geenszins op dat je geïndoctrineerd werd. Je kan ook niet zeggen hoe ze jou en jouw vader probeerden te overtuigen van hun gelijk. Ze hebben slechts eenmaal jouw vader aangesproken en een brief gestuurd (CGVS, p. 22, 23). Hierbij dient te worden opgemerkt dat je zelf niet weet wat er juist in de brief stond (CGVS, p. 22). Hoewel je aangeeft dat de taliban nooit rechtstreeks met jou gesproken hebben verklaar je dat ze jou de dag volgend op de brief stonden op te wachten aan de moskee (CGVS, p. 18, 23). Je vroeg hierop of je alvorens met hen mee te gaan eerst nog langs huis mocht passeren om jouw kleren te gaan ophalen (CGVS, p. 18, 21, 23), wat ze ook toelieten. Het is opvallend dat de taliban jou zomaar naar huis laten terugkeren en jou hierdoor de kans geven te ontsnappen. Immers had jouw vader eerst mondeling en daarna na de brief niet geantwoord of gereageerd op hun vraag en was jouw vader niet bereid om jou naar hen te sturen. Men zou dan op z'n minst verwachten dat ze iemand met jou meesturen ter controle. Uit deze gang van zaken blijkt geenszins dat ze jou als target voor gedwongen rekrutering zouden (hebben) aanzien.

Het is bovendien ook niet aannemelijk dat de taliban jouw vader ervan zouden beschuldigen een spion te zijn. Immers blijkt uit uw verklaringen dat er in de buurt van uw dorp een grote bekende checkpoint ligt (CGVS, p. 24) en dat er regelmatig clashes plaatsvinden tussen de taliban en de overheid (CGVS, p. 9). Aan acties van de overheid op de taliban gaat er meestal enige voorbereiding vooraf en dat weten de taliban ook. Het is dan ook niet overtuigend dat de taliban jou of jouw vader gaan verdenken omdat het leger slechts 20 of 30 minuten nadat jij door de taliban werd aangesproken een actie tegen de taliban voert (CGVS, p. 18). Bovendien stonden de taliban zichtbaar bij de moskee. Indien ze niet gezien willen worden kan men verwachten dat ze omzichtiger te werk gaan en niet op klaarlichte dag bij de moskee staan.

Bovendien is het opmerkelijk dat de mullah aan jouw vader vertelt dat de taliban hem als een spion beschouwen (CGVS, p. 18, 19) maar ze naar jouw huis komen om jou te zoeken (CGVS, p. 18, 24) en ze jouw vader verder ongemoeid laten op datzelfde moment (CGVS, p. 24). Mochten ze daadwerkelijk van mening zijn dat jouw vader hen verklikt had bij de overheid kan men verwachten dat ze dan al daadkrachtiger te werk gaan.

Daarnaast kan je ook niet vertellen wat er verder nog allemaal is gebeurd. Je weet niet of de taliban jou na hun eerste bezoek aan jou thuis nog komen zoeken zijn omdat je het land verlaten hebt (CGVS, p. 19, 25). Nochtans had de malik gezegd dat de taliban zouden mogen terugkeren en dat je dan thuis zou zijn (CGVS, p. 18). Je kan niks concreets zeggen over wat er nog zoal is gebeurd (CGVS, p. 19). Dit is merkwaardig. Het dient gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Hierdoor kan er redelijkerwijze van jouw familie worden verwacht dat ze jou inlichten over de recente situatie en ontwikkelingen of dat jij de nodige zaken navraagt (CGVS, p. 19, 10), nu deze informatie van belang kan zijn voor jouw verzoek om internationale bescherming. Bijkomend is het opmerkelijk dat, voor zover jij weet, er niks gebeurd is na jouw vertrek maar dat jouw vader meer dan een jaar later plots omwille van deze vroegere problemen meegenomen zou zijn door de taliban (CGVS, p. 19, 25). Overigens kan je over zijn verdwijning weinig tot niks vertellen. Jouw moeder zou niks kunnen vertellen hebben omdat ze overmand werd door emoties (CGVS, p. 19). Jouw zus zou vervolgens gewoon verteld hebben dat jouw vader werd meegenomen en heeft daarna het gesprek beëindigd (CGVS, p. 19). De malik zou jouw familie gezegd hebben zich geen zorgen te maken (CGVS, p. 19, 20). Deze vaststellingen komen de geloofwaardigheid evenmin ten goede, en er kan dan ook vermoed worden dat deze verdwijning niet geloofwaardig is.

Het CGVS stelde vast dat jouw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. Jij hebt dus niet aangetoond dat je een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4§2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet hebt. Het feit dat je een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. De kopieën van de paspoorten van jouw moeder en zussen A.(...) en S.(...) en de kopieën van hun taskara's tonen hoogstens hun herkomst en identiteit aan en deze worden hier niet betwist door het CGVS. Verder dragen ze niks bij aan jouw asielmotieven. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier).

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen een beperkt aantal correcties over de schrijfwijze van bepaalde namen en plaatsnamen en gaan niet over de kern van het relaas. Ze kunnen bovenstaande vaststelling inzake jouw asielmotieven niet in positieve zin ombuigen."

De foto's die verzoeker thans bijvoegt betreffen privé-foto's die slechts een beperkte en ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben bij geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uit de foto's kan niet worden afgeleid wie op de foto's is afgebeeld, noch wanneer, waar en onder welke omstandigheden deze werden genomen. Verzoekers toelichting over de foto's waarop zijn vader en een broer zouden staan en de stukken die verband houden een mogelijke medische behandeling is summier. Verzoeker maakt bovenal niet aannemelijk waarom hij deze foto's pas in deze fase van de procedure heeft ontvangen en voorgelegd. Verzoeker die in het persoonlijk onderhoud stelde anderhalve à twee maanden geen contact meer te hebben met zijn familie en in het verzoekschrift stelde de laatste keer nog in contact geweest te zijn met zijn familie zo'n vijf maanden geleden, brengt met de stukken in de aanvullende nota geen geloofwaardige elementen bij die verband houden met zijn (familiaal) netwerk in Afghanistan.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn jarenlange verblijf in het Westen en stelt dat hij als verwesterd gepercipieerd zal worden bij terugkeer naar Afghanistan, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, het volgende.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25

e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat "*zina*" betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *“Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk”* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *“to play the game”*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker toont geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken. Verzoeker stelt *in casu* dat hij België is toegekomen rond de leeftijd van 15 jaar. Verzoeker stelt dat hij zich goed heeft aangepast en heeft geïntegreerd in de Belgische samenleving en dat hij werkt als jobstudent, een jaar OKAN-lessen heeft gevolgd en momenteel in de tweede graad van de richting winkelhulp zit. Verzoeker stelt eveneens dat hij een vriendin heeft die in Gent woont.

Na zorgvuldig onderzoek van voorgaande elementen, komt de Raad tot het volgende besluit.

Met het geheel aan elementen dat verzoeker aanvoert, slaagt verzoeker er niet in zijn verwestering aan te tonen. Verzoeker was bijna vijftien jaar oud toen hij in België is aangekomen. Verzoeker heeft als kind en ook de meerderheid van zijn tienerjaren als minderjarige in Afghanistan gewoond. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al in zekere mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, vooral gelet op zijn verblijf in België van minder dan drie jaar. Verder heeft verzoeker nog een uitgebreid familiaal netwerk in Afghanistan. Bovendien blijkt dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en aangeeft moslim te zijn (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6) en nog steeds te bidden (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 30). Dat hij een vriendin heeft die in Gent woont, is een blote bewering. Verder zijn de documenten voorgelegd door verzoeker in de aanvullende nota niet van die aard om afbreuk te doen aan de vorige vaststellingen. De twee steunbrieven die verzoekers openheid waarderen en inzet bij zijn studentenjob aannemelijk maken laten evenmin toe om vast te stellen dat verzoeker omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Logar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie, noch voert hij persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP